

1 Mai

Vasile Alecsandri

Acea zi mult frumoasă, cea zi de neuitare,
Când pentru-ntâia oară amorul înfocat
Ne-a strâns la sânul dulce cu-o dulce-mbrățișare
Și a depus pe frunte-ți întâiul sărutat!

Acea zi mult iubită, când tu, prin o minune,
Mi-ai dat reînviere l-al dragostei altar,
Din suvenirul nostru în veci nu va apune,
Căci ea a fost hotarul trecutului amar!

Ea se împodobise cu-al primăverii soare
Și se-ngâna voioasă cu frumusețea ta,
Dar tu-mi păreai mai dulce și mai încântătoare
Decât chiar primăvara care ne încânta.

O! cât erai atunci de albă și frumoasă,
Când dorul tău, în ceruri zburând cu-al meu suspin,
A izvorât în ochii-ți o rouă luminoasă
Și te-a plecat pe sânul-mi ca floarea unui crin!

O singură minută a mea ș-a ta ființă
S-au întrunit în raiul fierbintei sărutări,
Dar din acea minută cereasca Providență
Ar face-o veșnicie de scumpe desfătări!

Atât era de mare a noastră fericire,
Că dacă moartea crudă, văzând cât ne iubim,
Voia atunci să curme a noastră viețuire,
Am fi murit ferice, fără-ști că murim!